

Genesis – Wording – Schepping

Het woord "Genesis" is een Grieks woord, dat "wording" betekent. De Joden noemen dit boek naar het allereerste Hebreeuwse woord in de bijbel, namelijk: *Beresith* en dat betekent: "in den beginne".

Het tweede boek van Mozes is bij ons bekend met de titel *Exodus* en dat betekent: uittocht. Bij de Joden bekend met de titel: "namen" te vinden in eerste regel van Ex. 1:1 waar staat: *Dit zijn de namen der zonen van Israël.*

De eerste vijf boeken van de bijbel worden door de Joden als "de wet" aangeduid. Het Griekse woord voor "het vijfdelige boek" en dat is de zgn. Pentateuch.

Wanneer Nederlandse theologen het over de "Pentateuch" hebben, bedoelen zij daarmee de eerste vijf boeken van Mozes.

De Hebreeuwse benaming voor de eerste vijf boeken van Mozes is : *Tora*. De eigenlijke betekenis van dit woord is: onderricht, leer.

Er kwam eens een wetgeleerde tot Jezus, die Hem vroeg: (Matt. 22:36/40):

36 Meester, wat is het grote gebod in de wet?

37 Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

38 Dit is het grote en eerste gebod.

39 Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. 40 Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.

En dat is tevens één van de grootste en heerlijkste verzen uit de bijbel. Het geldt nu immers ook voor ons – niet als wet maar als evangelie.

Om de Heere, onze goede en liefhebende God, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, lief te hebben met geheel ons hart, ziel en verstand.

En het tweede daaraan gelijk is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

En dan zegt Jezus nog: *Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.*

En met het woordje "wet" wordt de Tora bedoeld, de eerste vijf boeken van Mozes dus.

Deze woorden (37 t/m 40) zijn ook de kernteksten van deze bijbelstudie:

37 *Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.*

38 *Dit is het grote en eerste gebod.*

39 *Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. 40 Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.*

Dat Mozes alle vijf eerste boeken van de bijbel in zijn geheel geschreven zou hebben, is twijfelachtig omdat in Deut. 34 geschreven wordt over de dood van Mozes. Een schrijver kan moeilijk over zijn eigen dood schrijven.

Er staat in Deut. 34:5/6 het volgende:

5 *Toen stierf Mozes, de knecht des Heren, aldaar in het land Moab, volgens des Heren woord*

6 *En Hij begroef hem in een dal in het land Moab, tegenover Bet-peor, en niemand heeft zijn graf geweten tot op de huidige dag.*

Hier staat dat Mozes stierf en dat de Heere hem begroef in een dal. Er is echter iets met dat lichaam van Mozes gebeurd en dat lezen we in de brief van Judas vers 9.

Judas citeert daar een Joods apocrief boek en dat boek heet: "de Hemelvaart van Mozes."

Maar Michael, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel in twist gewikkeld was over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel uitbrengen, doch hij zeide: De Here straffe u!

Elia is met zijn aardse lichaam ten hemel gevaren en waarschijnlijk is Mozes ook nog met zijn aardse lichaam in de hemel, waar de duivel op tegen was.

Het waren ook Mozes en Elia, die op de berg der verheerlijking met Jezus spraken over zijn uittocht die Hij moest volbrengen.

In Openbaring 11 wordt gesproken over de twee getuigen, die juist voor de zevende bazuin op aarde zullen zijn en zullen prediken.

Aan de tekenen die zijn doen (de één heeft de macht om de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt, en de ander heeft macht om de wateren in bloed te veranderen en de aarde met plagen te slaan) valt te denken aan Elia en Mozes.

We gaan nu naar Genesis 1 vers 1 *In den beginne schiep God de hemel en de aarde.*

Deze eerste woorden in de Schrift sluiten geen datum van de schepping in. Het was, toen het begon en meer omhult de bijbel niet.

Over dit begin lezen we ook in Johannes 1:1 en verder: *In den beginne was*

het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.

Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.

In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.

We gaan terug naar Genesis 1:2

2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.

Heeft tussen vers 1 en 2 een catastrofe plaats gevonden?? De val van satan met zijn engelen misschien? Wat God schept is immers niet woest en ledig.

3 En God zeide: Er zij licht; en er was licht.

Op de eerste dag schiep God het licht. Dit licht is echter een ander licht dan dat, wat de hemel lichamen uitstralen.

Gods woord was voldoende om het licht op te roepen. Hij is immers Zelf: Licht.

We gaan verder met Genesis 1:4 waar staat: *En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.*

5 En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.

Deze scheiding van dag en nacht heeft niets te maken met het licht van zon en maan.

Door de hemel lichamen duren één dag en één nacht nu totaal 24 uur. Hoelang zou deze eerste dag en deze eerste nacht dan geduurd hebben? Dat valt moeilijk te zeggen.

Wat we wel uit vers 5 kunnen opmaken is, dat er een eind aan de eerste dag kwam door de avond en dat er een eind aan de eerste nacht kwam door de morgen.

6 En God zeide: Daar zij een uitspannel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren.

7 En God maakte het uitspannel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspannel waren, van de wateren die boven het uitspannel waren; en het was alzo.

God scheidt op de 2^e dag het water beneden (in de wereldzeeën) en het water boven. Men denke aan zee, lucht en wolken, waaruit water van boven naar beneden valt.

8 En God noemde het uitspannel hemel. Toen was het avond geweest en

het was morgen geweest: de tweede dag.

Dat uitspansel – ook wel firmament genoemd – noemde God: hemel. Als het mooi weer is hebben wij het wel eens over een mooie blauwe hemel.

Ook die 2e dag en nacht was een dag en een nacht zonder zon en maan en hoe lang deze dag en nacht duurde, weten we dan ook niet.

Op de 3e dag gaat God het vasteland en bomen en planten scheppen.

9 En God zeide: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome; en het was alzo.

10 En God noemde het droge aarde, en de samengevloeiide wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was.

11 En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbreng, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo.

12 En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was.

13 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

God werkt naar een doel en is bezig in Zijn scheppingswerk om een plaats ter woning en voedsel te bereiden voor de kroon van Zijn schepping, namelijk de mens.

Het scheppingswerk op de 3^e dag was dus leefbaarheid voor de mens te creëren die Hij op de 6^e dag zou gaan scheppen.

Op de 4^e dag gaat God de lichtdragers creëren (zon, maan en sterren).

14 En God zeide: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden (zoals de seizoenen) als van dagen en jaren;

15 En dat zij tot lichten zijn aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde; en het was alzo.

16 En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren.

17 En God stelde ze aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde,

18 En om te heersen over de dag en over de nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. En God zag, dat het goed was.

19 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

Het licht (geschapen op de 1^e dag) gaat aan de zon vooraf (4^e dag) en wanneer de zon niet meer nodig is, zal dat licht er toch zijn zoals Openbaring 21:23 zegt:

En de stad heeft de zon en de maan niet van node, dat die haar beschijnen, want de heerlijkheid Gods verlicht haar en haar lamp is het Lam.

Op de vijfde dag gaat God de zeedieren en de vogels scheppen.

20 En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels.

21 Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

Het Hebreeuwse woord voor "grote zeedieren" duidt ook slangen (denk aan zeeslangen) en draakachtige vissen aan. Het is hier vertaald met "grote zeedieren".

Denk aan de grote verscheidenheid in wat er aan dieren in de zee is.

Er zijn prachtige vissen zoals dolfinen, maar ook zeedieren, die er als monsters uit zien.

22 En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op de aarde.

God legde door zijn machtwoord de zegen tot instandhouding van hun soort in deze geschapen wezens.

23 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

Op de zesde dag gaat God de dieren op het land scheppen, en daarna de mens.

24 En God zeide: Dat de aarde voortbrengte levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was alzo.

25 En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

Alles werd naar hun aard gemaakt en er wordt in vers 25 onderscheid gemaakt tussen wild gedierte en vee. Vee: dat zijn tamme dieren; denk aan Abel die schaapherder was.

De zesde dag gaat verder met de schepping van de mens:

26 En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis ...

Deze majesteits vorm "Ons" in het meervoud geeft aan dat er thans een zeer bijzonder scheppingswerk tot stand wordt gebracht.

Hier wordt voor het eerst het woord "mensen" genoemd. Het is het Hebreeuwse woord "Adam" en dat woord houdt verband met het woord "Adamah" en dat betekent: aardbodem.

Er staat immers in Genesis 2:7
Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus, also werd de mens tot een levend wezen.

Laat Ons mensen maken ... in onze taal staat het woord "mensen" maar in de grondtekst staat het in het enkelvoud, namelijk "Adam". "Laat Ons Adam maken" .

... naar ons beeld ... letterlijk staat er: - in ons beeld – en dat wil zeggen: een persoonlijkheid die kan denken, willen en voelen.

Opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.

Deze heerschappij over de dieren houdt niet in, dat de mens ze mocht do-

den. In vers 29 wordt zijn spijsze genoemd.

Later, na de zondeval, toen Noach uit de ark kwam met zijn gezin, werd hen toegestaan ook vlees van dieren te eten.

Dat staat in Genesis 9:3/4:

3 Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijsze zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid.

4 Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten.

We gaan verder met Genesis 1:27

27 En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

De herhaling wijst op de grote belangrijkheid van dit gebeuren. De tweeheid van de mens namelijk man en vrouw lag dus van meet af in Gods scheppingsplan.

28 En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk ¹; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

¹ Adam verwekte volgens Gen. 5:4/5 zonen en dochteren. Toen Kain Abel vermoordde en naar het land Nod ging ten Oosten van Eden, en gemeenschap had met zijn vrouw (Gen. 4:17) is dat vermoedelijk zijn zus geweest. Na 115 jaar leven op aarde (Adam) is een nageslacht van circa 100 personen (kinderen en kleinkinderen) niet ongewoon.

Ook in de dierenwereld heerste vóór de zondeval vrede

We gaan verder met Genesis 1:29

29 En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijze dienen.

Voor de zondeval werd er geen bloed vergoten, noch van de mens, noch van het dier. Daarom at de mens uitsluitend vegetarische voeding.

30 Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, geef Ik al het groene kruid tot spijze; en het was alzo.

31 En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Nadat telkens de woorden geklonken hadden, dat hetgeen God geschapen had, goed was, worden nu de woorden: *zeer goed* gebruikt.

We herhalen nog even onze kerntekst uit Matt. 22:37/40:

37 Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

38 Dit is het grote en eerste gebod.

39 Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. 40 Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.

Laten we daarom deze heerlijke God en Vader, met zijn Zoon Jezus, liefhebben met geheel ons hart, geheel onze ziel en geheel ons verstand en onze naaste als onszelf.